Tinerii dinamoviști bucureșteni au mers pe drumul „seniorilor“

TRIMISUL NOSTRU SPECIAL COMENTEAZĂ:

● Elevii lui Tr. Ionescu au cucerit „Cupa Antonio Bernabeu“ și dreptul de participare la ediția 1969 ● O extremă care se impune selecționării: Florea ● Santiago Bernabeu a asistat la toate jocurile

Cele cîteva zile petrecute la Bologna, urmărind un foarte interesant turneu internațional de fotbal — ca oaspe al asociației presei sportive din acest splendid oraș-muzeu ca atitea altele din însorita Italie — ne-au prilejuit, pe lîngă noianul de „impresii de călătorie“, cîteva însemnări pe plan sportiv, interesante și, socotesc, foarte semnificative. Ne vom opri asupra a două din ele.

Mai întîi o subliniere pentru modul atît de grijuliu în care sînt organizate competițiile sportive, în speță acest turneu, denumit din acest an „CUPA REMO NOVARESE ediția II — CUPA ANTONIO BERNABEU ediția I“, care tinde să devină tot atît de tradițional ca turneul de la Viareggio, cel de la Cadix sau oricare din nenumăratele disputate anual în diferitele colțuri ale Europei și pe alte continente. Ei bine, organizatorii bolognezi ai „dublei cupe“, patronată de asociația presei sportive din provincia Emilia, au acordat — și vor acorda în continuare — toată importanța organizării competiției pînă la cele mai mici amănunte, ca oricărei alte întreceri, indiferent de categoria sportivilor sau echipelor participante. Modul ireproșabil de popularizare (orașul a fost împînzit de afișe), precizia organizării, excelentele condiții de cazare a oaspeților, fastul asigurat turneului nu puteau să nu impresioneze. Prezențele marcante au întărit cadrul festiv. Faimosul **Don Santiago Bernabeu**, „patronul“ nu mai puțin faimosului **Real Madrid**, a asistat la jocuri de la începutul pînă la sfîrșitul turneului, onorînd cu prezența sa și banchetul de închidere. Cele mai importante meciuri au fost conduse de arbitrii finalei Manchester United — Benfica Lisabona: **Lo Bello, Francescon** și **Angonese**.

În felul acesta a fost servit integral scopul competiției, care este comemorativ. Prima Cupă („**Remo Novarese**“ — care este atribuită învingătorului turneului) a fost instituită anul trecut în memoria unui mare animator al sportului bolognez, Fiul lui, **Carlo**, a înmînat cupa echipei cîștigătoare (Napoli — victorioasă cu 3—0 în finala cu **Cesena**, revelația ediției recent încheiate). Al doilea trofeu, pus în joc de anul acesta, este închinat lui **Antonio Bernabeu**, primul centru înaintaș al clubului Bologna în perioada 1909—1911, un student spaniol care și-a făcut facultatea la Bologna, fratele lui **Don Santiago** (așa se și explică prezența acestuia și a echipei madrilene). Cupa (din bronz și cu un postament de marmură, cu o greutate de circa... 50 kg!) este atribuită primei clasate dintre echipele străine. Iar primul ei cîștigător este **Dinamo București**, învingător cu 3—0 în finala pentru locul 3, disputat cu **Juventus Torino**.

Așadar, la satisfacția unei organizări sportive ireproșabile am adăugat-o și pe aceea a unui succes românesc. Trebuie să spunem din capul locului că, indiferent de rezultate și clasament, echipa de tineret a clubului Dinamo a făcut o excelentă impresie la acest turneu prin jocul său tehnic, combinativ, rapid și combativ, cu care a răspuns calităților tipice ale fotbalului italian, imprimate jucătorilor încă de la vîrsta junioratului (joc atletic, angajament fizic total, forță, detentă, viteză). **Majoritatea specialiștilor au considerat formația dinamovistă drept cea mai tehnică și chiar cea mai bună din acest turneu.** În felul acesta, **ea a confirmat și întărit bunele aprecieri cucerite cu puțin timp înainte de elevii lui Marian și și-a cîștigat dreptul de participare la ediția 1969, lucru confirmat de organizatori.**

De fapt, Dinamo ar fi putut obține această invitație și în calitate mai plăcută: aceea de cîștigătoare a turneului. Și n-a lipsit mult să completeze surpriza făcută de **Cesena** (introdusă în ultimul moment în competiție, în locul lui **Dukla Praga**), în dauna marilor favorite: **Milan, Real Madrid, Fiorentina** — cîștigătoarea ediției precedente —, **Bologna**. Totul a depins de... un 11 m, pe care însă Dinamo l-a ratat în min. 4 din finala cu **Napoli** (0—1). Și cum în general în fotbal și în special într-un turneu cu jocuri eliminatorii ratările se „răzbună“, Dinamo a pierdut ocazia de a intra în finală. „Bara“ lui **Marica** a neliniștit echipa, care în partida cu **Bologna** (2—0) încintase publicul local, iar mai tîrziu a aruncat-o în nervozitate, răpindu-i claritatea și precizia în acțiuni, deși era „peste adversar“. Dinamoviștii s-au reabilitat și revanșat, în schimb, în finala pentru locul 3 cu Juventus, pe care l-au depășit la toate capitolele și au cucerit aplauze la scenă deschisă. Și le-au meritat din plin. Mai ales extrema stîngă **Florea**, un jucător cu reale calități tehnice, fin dribleur și trăgător la poartă (nu ne explicăm cum a putut scăpa selecționerilor!...); fundașul dreapta, **Sandu**, pe cît de mic pe atît de combativ, acroșer și ofensiv, mijlocașii **Cheran** și **Marica** — buni organizatori la mijlocul terenului — și portarul **Dragnea**, atent și prompt în intervenții.

Dacă organizarea, exemplară, a turneului de tineret de la Bologna ne-a atras atenția asupra acestei condiții esențiale pentru buna reușită, în schimb comportarea dinamoviștilor — pentru prima dată într-o competiție de mare amploare — ne-a convins de **necesitatea lărgirii contactului internațional la această categorie de jucători, la nivelul cluburilor în primul rînd**; ar introduce în atmosfera întîlnirilor internaționale cu un minut mai devreme pe acești tineri jucători, care dovedesc talent și posibilități de afirmare.

Petre GAȚU

VĂ PREZENTĂM ADVERSARII NOȘTRI ÎN COMPETIȚIILE EUROPENE

Săptămîna viitoare, trei dintre echipele noastre debutează în competițiile continentale: **Steaua** și **Dinamo București**, la 18 septembrie; **F. C. Argeș** la 19 septembrie. În rîndurile care urmează vă prezentăm pe viitorii lor adversari: **Spartak Trnava, Vasas Győr** (stabiliți printr-o nouă tragere la sorți care a avut loc pentru **C.C.E.** și **„Cupa cupelor“**) și, respectiv, **Leixoes Porto**.

SPARTAK TRNAVA

ÎN „CUPA CAMPIONILOR EUROPENI“

Ediția 1967—68 a campionatului cehoslovac de fotbal a fost deosebit de agitată și, în final, a luat sfîrșit cu victoria echipei *SPARTAK TRNAVA*. De subliniat faptul că *Spartak* a cucerit titlul de campioană a *Cehoslovaciei* cu un avans de 5 puncte asupra echipelor *Slovan Bratislava*, *Jednota Trencin* și *Dukla Praga* care acumulaseră cîte 30 de puncte.

Succesul echipei *Spartak* a fost pe deplin meritat. Antrenorul echipei, *Anton Malatinsky*, și el fost internațional, a reușit să alcătuiască un lot omogen din jucători tineri, care în ultimele partide internaționale ale *Cehoslovaciei* au fost din ce în ce mai mult solicitați.

În ultimele două ediții ale campionatului cehoslovac de fotbal, titlul de golgeter este deținut de *Jozef ADAMEC*, jucător al echipei *Spartak*. În ediția 1966—67 el a înscris 22 de goluri, iar în ediția 1967—68 — 18 goluri.

În actuala ediție a campionatului, după două etape, Spartak ocupă locul secund, la egalitate de puncte cu *Slovan Bratislava* — 4.

Prin plecarea antrenorului *A. Malatinsky* la echipa austriacă *Admira Viena*, funcția de antrenor a fost preluată de *Jan HUCKO*.

●

În clișeul de mai jos vă prezentăm lotul de bază al echipei Spartak Trnava. În picoare (de la stînga la dreapta): *ADAMEC, KOZINKA, JARABEK, KUNA, ZLOHA, GERYK, HAGARA*. În rîndul de jos (dela stînga la dreapta): *FARKAS, DOBIAS, HRUSECKY, SVEC, MARTINKOVICI, FANDEL, KABAT*.

Internaționali A sînt: *Adamec, Kuna, Kabat, Hagara*.

VASAS GYŐR

ÎN „CUPA CUPELOR“

Este suficient să amintim că în anul 1967 Vasas Győr, fiind adversara echipei A. C. Milan (dublă deținătoare a titlului de campioană și a Cupei Italiei) a făcut cu aceasta două meciuri nule (2—2 și 1—1) fiind necesară o a treia întîlnire soldată cu rezultatul 5—4 pentru formația peninsulară. Nu trebuie să uităm că, o dată trecută peste obstacolul din **Győr, A. C. Milan** a cîștigat trofeul european. Vasas Győr formație feroviară, are la activ trei victorii consecutive în „Cupa Ungariei“ (1965, 66 și 67). A fost, de asemenea, campioana țării vecine în anul 1963. Actualmente echipa este antrenată de fostul internațional maghiar Ferenc Szusza, care a adus-o de **două ori în „Cupa Cupelor“ și o dată în „Cupa campionilor europeni“**.

Anul trecut, **Vasas Győr** a terminat campionatul pe locul patru, dar în turul actualei competiții, echipa a avut o comportare mai slabă. Explicația? I-au lipsit jucătorii cei mai merituoși din formația de bază și anume: **Toth, Varsanyi** (golgeterul echipei), **Stolz, Keglovich** (selecționat în reprezentativa olimpică a Ungariei). Ei au fost accidentați și n-au putut fi folosiți multe etape la rînd.

De curînd acești jucători s-au restabilit și echipa a început să acumuleze puncte. Lotul feroviarilor din **Győr** este: **Toth, Barna, Keglovich, Orbán, Izsaki, Szániel, Kiss, Stolcz, Merczel, Varsányi, Horvath, Somogyi, Mathe, Győrfi, Nelt, Szalo, Pozsgai**.

Duminică, în campionat, Vasas Győr a jucat cu Diosgyör (4—2), după ce în etapa precedentă, la Budapesta, terminase la egalitate cu Honved (2—2).

Orban și Toth, veteranii echipei din **Győr**, prezintă, fericiți, publicului **„Cupa Ungariei“**

LEIXOES PORTO

ÎN „CUPA ORAȘELOR TÎRGURI“

Leixoes — care va întîlni pe *F.C. Argeș* în *„Cupa orașelor tîrguri“* — este cunoscută spectatorilor noștri pentru că a evoluat la *București* în compania *Progresului* în 1960, în *„Cupa cupelor“*. Formația portugheză se arată în formă foarte bună în acest început de sezon.

În prima etapă, *Leixoes* a reușit un rezultat egal — 0—0 — în deplasare, în fața formației *Guimaraes*. Comentatorii consideră acest rezultat cea mai bună performanță a etapei.

Returul jocului, de joia viitoare, de la *Porto*, va avea loc la Pitești la 2 octombrie.

FOTBALUL AFRICAN — „TERRA INCOGNITA“?

CONVORBIRE CU FEKROU KIDANE (ETIOPIA)

Pe dl. **Fekrou Kidane**, secretar general al Comitetului Olimpic Etiopian și șeful relațiilor internaționale în cadrul Federației etiopiene de fotbal, l-am găsit în holul hotelului, cu revista noastră în mînă. Și privindu-l, mi-am dat seama că nu era un gest de curtoazie pentru gazetarul așteptat, ci un act de curiozitate firească pentru un... confrate, întrucît dl. **Kidane** este și... președintele Uniunii presei sportive africane.

Și ca să n-am nici un dubiu, dînsul mi-a și explicat pe loc: **„Este atît de izbitoare similitudinea limbii române cu cea italiană, pe care o cunosc foarte bine, încît parcurg cu plăcere revista dv.“**

Acesta a și fost punctul inițial de contact cu amabilul nostru interlocutor care ne-a oferit apoi cîteva date și aspecte interesante din fotbalul african, acest **„terra incognita“** pentru fotbalul mondial dar care a început să scoată la iveală diamantele negre ale unor talente ieșite din comun.

„Anul trecut, după ce Sir Stanley Rous a urmărit în țara noastră „Cupa Africii“, a apreciat, fără nici o ezitare, nivelul tehnic al jucătorilor, caracterizîndu-l drept foarte ridicat și citind în acest sens meciul Etiopia — Coasta de Fildeș. Domnia sa a fost de părere că fotbalul african va evolua pe direcțiile fotbalului modern, dacă va extinde contactul cu țările europene.

În ceea ce ne privește, am face-o cu mare plăcere, în ambele sensuri, dar cheltuielile unei deplasări din Africa în Europa sînt foarte mari și aproape imposibile de realizat pentru sportul din țările noastre care și așa au de făcut față unor complexe probleme economice și sociale. De aceea noi solicităm turnee ale echipelor europene care să parcurgă o rută mai lungă pe continentul negru. De ce? Pentru că prin cooperare, federațiile acestor țări africane pot mai lesne organiza asemenea turnee. Bineînțeles că echipele românești, dispuse să răspundă unor asemenea solicitări, vor fi oricînd bine primite.

Pe baza experienței dobîndite, federația noastră va găzdui din nou la începutul anului viitor (a doua jumătate a lunii ianuarie) o competiție internațională: „Cupa Africii de Est“ aflată la a treia ediție și care va reuni echipele reprezentative ale Etiopiei, Keniei, Ugandei, Sudanului, Tanzaniei și Somaliei.

Fotbalul amator etiopian este obligat să facă față unor reale dificultăți materiale. Jucătorii acceptă de bună voie să piardă bani din salariu numai pentru a putea participa la antrenamente și meciuri. Federația noastră nu are mijloace să compenseze acest deficit. Ce-i aduce atunci pe teren? Dragostea de sport, organica nevoie de mișcare, de destindere, pe care tineretul nostru o resimte cu acuitate. Fotbalul este la noi o formă colectivă de manifestare a unor excelente calități fizice, a unei măiestrii native.

Pe acestea ne și bazăm speranțele ca fotbalul african să joace un rol de prim ordin în fotbalul mondial“.

Convorbire consemnată de
Paul SLAVESCU